

СТАН ПОПУЛЯЦІЙНОГО ПРОТИДИФТЕРІЙНОГО АНТИТОКСИЧНОГО ІМУНІТЕТУ В НАСЕЛЕННЯ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Бинда Т.П., доцент; Маркевич О.В., студ. 6-го курсу,
Тіщенко В.В., Грабовий С.Л., лікарі
СумДУ, медичний інститут, кафедра педіатрії післядипломної освіти
з курсами пропедевтичної педіатрії і дитячих інфекцій
Сумська обласна СЕС*

Необхідними умовами оптимізації епідеміологічного нагляду за дифтерійною інфекцією є проведення імунологічного моніторингу, який дає можливість отримати інформацію про реальну захищеність населення від дифтерії і прийняти своєчасне та адекватне управлінське рішення, яке спрямоване на підвищення популяційного імунітету і зниження захворюваності дифтерією.

Метою роботи було оцінити стан популяційного протидифтерійного антитоксичного імунітету і рівень захищеності проти дифтерії населення Сумської області у 2006 р.

Аналіз рівня колективного імунітету проти дифтерії проводився за даними серологічних обстежень Сумської обласної санітарно-епідеміологічної станції. Рівень імунітету вивчено у 954 осіб (252 дітей віком від 10 до 18 років і 662 дорослих людей).

При вивченні імуноструктури населення області встановлено, що прошарок сприйнятливих до дифтерії осіб складав 4,3% (5,1% серед міського населення, 3,6% серед сільського), причому у $1,68 \pm 0,42\%$ населення антитіла не виявлялися зовсім, а у $2,62 \pm 0,52\%$ вони були на рівні нижче захисного (1:10 або 1:20). У $3,77 \pm 0,62\%$ людей напруженість антитоксичного імунітету знаходилася на мінімальному (1:40) захисному рівні. $91,7 \pm 0,89\%$ осіб були захищені від дифтерії. Аналіз напруженості імунітету проти дифтерії проведений з урахуванням віку показав, що у 100% обстежених дітей напруженість імунітету була високою (1:80 і вище). Серед дорослих людей питома вага захищених (титр від 1:40 до 1:320) знижувалася зі збільшенням віку людей. У віковій категорії від 18 до 27 років вона становила $99,6 \pm 0,41\%$, від 28 до 37 років – $97,5 \pm 1,46\%$, від 38 до 47 років – $92,8 \pm 2,0\%$, старше 48 років – $73,6 \pm 3,63\%$.

Наведені вище дані свідчать, що при дотриманні інтервалу між ревакцинаціями дорослого населення в 10 років зберігається великий ризик накопичення сприйнятливих контингентів, які можуть підтримувати епідеміологічне неблагополуччя по дифтерії. Більш обґрунтовано проводити підкріплюючі ревакцинації дорослим кожні 5 років. Проведені дослідження показали доцільність і необхідність подальшого вивчення стану популяційного протидифтерійного імунітету.